

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2017 m. sausio 25 d.
(OR. en)

Tarpinstitucinė byla:
2016/0063 (NLE)

14869/16
ADD 1

JAI 1003
FREMP 197
DROIPEN 198
COCON 28
COHOM 151
COPEN 359
EDUC 401
MIGR 205
SOC 746
ANTIDISCRIM 78

PRANEŠIMAS

Ankstesnio
dokumento Nr.: 14757/1/16 REV 1

Komisijos dok. Nr.: 6695/16 ADD 1

Dalykas: Europos Tarybos Konvencija dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje
prevencijos ir kovos su juo

Europos Tarybos konvencija
dėl smurto prieš moteris
ir smurto šeimoje
prevencijos ir kovos su juo

2011.05.11, Stambulas

Preambulė

Europos Tarybos valstybės narės ir kitos pasirašančios šalys,

primindamos Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją (1950 m. ETS Nr. 5) ir jos protokolus, Europos socialinę chartiją (1961 m. ETS Nr. 35, peržiūrėtą 1996 m. ETS Nr. 163), Europos Tarybos konvenciją dėl veiksnių prieš prekybą žmonėmis (2005 m. CETS Nr. 197) ir Europos Tarybos konvenciją dėl vaikų apsaugos nuo seksualinio išnaudojimo ir seksualinės prievartos prieš juos (2007 m. CETS Nr. 201);

primindamos toliau išvardytas Ministrų Komiteto rekomendacijas Europos Tarybos valstybėms narėms: Rekomendaciją Rec(2002)5 dėl moterų apsaugos nuo smurto, Rekomendaciją CM/Rec(2007)17 dėl lyčių lygybės standartų ir mechanizmų, Rekomendaciją CM/Rec(2010)10 dėl moterų ir vyrų vaidmens vykdant konfliktų prevencijos bei sprendimo ir taikos kūrimo veiklą, taip pat kitas aktualias rekomendacijas;

atsižvelgdamos į vis platesnę Europos Žmogaus Teisių Teismo praktiką, kuria nustatomi svarbūs standartai smurto prieš moteris srityje;

atsižvelgdamos į Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą (1966 m.), Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą (1966 m.), Jungtinių Tautų konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims (CEDAW, 1979 m.) ir jos fakultatyvinį protokolą (1999 m.), taip pat CEDAW komiteto Bendrąją rekomendaciją Nr. 19 dėl smurto prieš moteris, Jungtinių Tautų vaiko teisių konvenciją (1989 m.) ir jos fakultatyvinius protokolus (2000 m.) ir Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvenciją (2006 m.);

atsižvelgdamos į Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statutą (2002 m.);

primindamos pagrindinius tarptautinės humanitarinės teisės principus, ypač ketvirtąją Ženevos konvenciją dėl civilių apsaugos karo metu (1949 m.) ir jos I bei II papildomus protokolus (1977 m.);

pasmerkdamos visų formų smurtą prieš moteris ir smurtą šeimoje;

pripažindamos, kad esminis smurto prieš moteris prevencijos elementas yra moterų ir vyrų *de jure* ir *de facto* lygybės įgyvendinimas;

pripažindamos, kad smurtas prieš moteris yra istoriškai susiklosčiusių nelygių vyrų ir moterų galios santykių išraiška, kuri lėmė vyrų dominavimą moterų atžvilgiu bei moterų diskriminavimą ir užkirto kelią visavertei moterų pažangai;

pripažindamos, kad struktūriniu požiūriu smurtas prieš moteris yra smurtas dėl lyties ir kad smurtas prieš moteris yra vienas iš esminių socialinių mechanizmų, dėl kurių moterys prieš savo valią atsiduria priklausomoje padėtyje vyrų atžvilgiu;

su rimtu susirūpinimu pripažindamos, kad moterys ir mergaitės dažnai susiduria su sunkių formų smurtu, pavyzdžiui, smurtu šeimoje, seksualiniu priekabiavimu, išžaginiu, priverstine santuoka, nusikaltimais prisidengus vadinamąja „garbe“, lyties organų žalojimu; visa tai yra rimtas moterų ir mergaičių žmogaus teisių pažeidimas ir svarbi kliūtis užtikrinant moterų ir vyrų lygybę;

pripažindamos, kad ginkluotų konfliktų metu nuolat pažeidžiamos žmogaus teisės ir nuo to nukenčia civiliai gyventojai, ypač moterys, nes plačiai arba sistemingai vykdomi žaginimai ir seksualinis smurtas, ir kad tiek konfliktų metu, tiek jiems pasibaigus gali susidaryti sąlygos didesniam smurtui dėl lyties;

pripažindamos, kad moterims ir mergaitėms kyla didesnė rizika patirti smurtą dėl lyties nei vyrams;

pripažindamos, kad dėl smurto šeimoje neproporcingai dažniau kenčia moterys ir kad vyrai taip pat gali tapti smurto šeimoje aukomis;

pripažindamos, kad vaikai yra smurto šeimoje aukos, įskaitant atvejus, kai vaikai yra smurto savo šeimoje liudininkai;

trokšdamos sukurti Europą, kurioje nebūtų smurto prieš moteris ir smurto šeimoje,

susitarė:

I skyrius. Tikslai, apibrėžtys, lygybė ir nediskriminavimas, bendri įsipareigojimai

1 straipsnis. Konvencijos tikslai

- 1 Šios konvencijos tikslai yra:
 - a apsaugoti moteris nuo visų formų smurto, užkirsti kelią smurtui prieš moteris ir smurtui šeimoje, patraukti jo vykdytojus baudžiamojon atsakomybėn ir jį panaikinti;
 - b prisidėti prie visų formų moterų diskriminacijos panaikinimo ir skatinti realią moterų ir vyrų lygybę, be kita ko, įgalinant moteris;
 - c parengti išsamią sistemą, politiką ir priemones, skirtas visoms smurto prieš moteris ir smurto šeimoje aukoms apsaugoti ir joms padėti;

- d skatinti tarptautinį bendradarbiavimą siekiant panaikinti smurtą prieš moteris ir smurtą šeimoje;
 - e teikti paramą ir pagalbą organizacijoms ir teisėsaugos institucijoms, kad jos galėtų veiksmingai bendradarbiauti siekiant laikytis integruoto požiūrio smurto prieš moteris ir smurto šeimoje panaikinimo srityje.
- 2 Siekiant užtikrinti, kad Šalys veiksmingai įgyvendintų Konvencijos nuostatas, ja sukuriama specialus stebėsenos mechanizmas.

2 straipsnis. Konvencijos taikymo sritis

- 1 Ši konvencija taikoma visų formų smurtui prieš moteris, įskaitant smurtą šeimoje, nuo kurio neproporcingai dažniau nukenčia moterys.
- 2 Šalys yra skatinamos taikyti šią Konvenciją visoms smurto šeimoje aukoms. Įgyvendindamos šios Konvencijos nuostatas, Šalys turi skirti ypatingą dėmesį smurto dėl lyties aukoms, kurios yra moterys.
- 3 Ši Konvencija taikoma tiek taikos, tiek ginkluotų konfliktų sąlygomis.

3 straipsnis. Apibrėžtys

Šioje Konvencijoje:

- a smurtas prieš moteris yra suprantamas kaip žmogaus teisių pažeidimas ir moterų diskriminacijos forma ir reiškia visus smurto dėl lyties veiksmus, dėl kurių moterys patiria arba gali patirti fizinę, seksualinę, psichologinę arba ekonominę žalą ar kančias, įskaitant grasinimą įvykdyti tokius veiksmus, prievartą arba savavališką laisvės atėmimą, nesvarbu, ar tie veiksmai būtų vykdomi viešajame, ar privačiajame gyvenime;

- b smurtas šeimoje – visi fizinio, seksualinio, psichologinio ar ekonominio smurto veiksmai šeimoje ar namų ūkyje arba tarp buvusių ar esamų sutuoktinių ar partnerių, neatsižvelgiant į tai, ar smurtautojas ir auka gyvena arba gyveno tame pačiame būste;
- c lytis – socialiai susiformavę vaidmenys, elgsena, veikla ir bruožai, kuriuos tam tikra visuomenė laiko tinkamais moterims ir vyrams;
- d smurtas prieš moteris dėl lyties – smurtas, kuris nukreiptas prieš moterį dėl to, kad ji yra moteris, arba kurį neproporcingai dažnai patiria moterys;
- e auka – bet kuris fizinis asmuo, kuris patiria a ir b punktuose nurodytus veiksmus;
- f terminas „moterys“ apima ir jaunesnes nei 18 metų mergaites.

4 straipsnis. Pagrindinės teisės, lygybė ir nediskriminavimas

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ir kitų priemonių, kad būtų propaguojama ir apsaugoma visų asmenų, ypač moterų, teisė gyventi nepatiriant smurto tiek viešajame, tiek privačiajame gyvenime.
- 2 Šalys smerkia visų formų moterų diskriminaciją ir nedelsdamos imasi būtinų teisėkūros ir kitų priemonių, kad užkirstų jai kelią, visų pirma:
 - savo nacionalinėse konstitucijose ar kituose atitinkamuose teisės aktuose įtvirtindamos moterų ir vyrų lygybės principą ir užtikrindamos praktinį šio principo įgyvendinimą;

- uždraudamos moterų diskriminavimą, be kita ko, tinkamais atvejais taikant sankcijas;
 - panaikindamos įstatymus ir praktiką, kuriais diskriminuojamos moterys.
- 3 Užtikrinama, kad šios Konvencijos nuostatas, ypač priemones aukų teisėms apsaugoti, Šalys įgyvendintų be diskriminacijos dėl bet kokių priežasčių, pavyzdžiui, biologinės ar socialinės lyties, rasės, odos spalvos, kalbos, religijos, politinių ar kitokių pažiūrų, tautinės ar socialinės kilmės, priklausymo nacionalinei mažumai, turto, kilmės, seksualinės orientacijos, lytinės tapatybės, amžiaus, sveikatos būklės, negalios, civilinės būklės, migranto arba pabėgėlio statuso ar kito statuso.
- 4 Specialios priemonės, kurios yra būtinos norint užkirsti kelią smurtui dėl lyties ir apsaugoti moteris nuo šio smurto, pagal šią Konvenciją nėra laikomos diskriminacija.

5 straipsnis. Valstybių įsipareigojimai ir deramas stropumas

- 1 Šalys nedalyvauja jokiuose smurto prieš moteris veiksmuose ir užtikrina, kad valstybės valdžios institucijos, pareigūnai, atstovai, institucijos ir kiti valstybės vardu veikiantys subjektai laikytųsi šio įsipareigojimo.
- 2 Šalys imasi būtinų teisėkūros ir kitų priemonių, kad būtų užtikrintas deramas stropumas siekiant užkirsti kelią nevalstybinių subjektų vykdomiems į šios Konvencijos taikymo sritį įtrauktiems smurto veiksams, juos tirti, už juos bausti ir atlyginti jais padarytą žalą.

6 straipsnis. Politika, kuria atsižvelgiama į lyčių aspektą

Šalys įsipareigoja įgyvendindamos šios Konvencijos nuostatas ir vertindamos jų poveikį atsižvelgti į lyčių aspektą ir skatinti bei veiksmingai įgyvendinti moterų ir vyrų lygybės ir moterų įgalėjimo politiką.

II straipsnis. Integruota politika ir duomenų rinkimas

7 straipsnis. Visapusiška ir koordinuojama politika

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ir kitų priemonių, kad priimtų ir įgyvendintų visoje valstybėje taikomą veiksmingą, visapusišką ir koordinuojamą politiką, apimančią visas atitinkamas priemones, kuriomis siekiama užkirsti kelią visų formų smurtui, įtrauktam į šios Konvencijos taikymo sritį, ir kovoti su juo, ir užtikrintų holistinį smurto prieš moteris problemos sprendimą.
- 2 Šalys užtikrina, kad įgyvendinant visas 1 dalyje nurodytos politikos priemones daugiausia dėmesio būtų skiriama aukų teisėms, o ši politika būtų įgyvendinama užtikrinant veiksmingą visų atitinkamų agentūrų, institucijų ir organizacijų bendradarbiavimą.
- 3 Imantis priemonių pagal šį straipsnį prireikus įtraukiami visi susiję subjektai, pavyzdžiui, vyriausybės įstaigos, nacionaliniai, regionų ir vietos parlamentai ir valdžios institucijos, nacionalinės žmogaus teisių institucijos ir pilietinės visuomenės organizacijos.

8 straipsnis. Finansiniai ištekliai

Šalys skiria tinkamus finansinius ir žmogiškuosius išteklius, kad būtų galima tinkamai įgyvendinti integruotą politiką, priemones ir programas, skirtas visų formų smurto, įtraukto į šios Konvencijos taikymo sritį, prevencijai ir kovai su juo, įskaitant nevyriausybinių organizacijų ir pilietinės visuomenės vykdomą politiką, priemones ir programas.

9 straipsnis. Nevyriausybinių organizacijų ir pilietinė visuomenė

Šalys visais lygmenimis pripažįsta, skatina ir remia atitinkamų su smurtu prieš moteris kovojančių nevyriausybinių organizacijų ir pilietinės visuomenės darbą ir palaiko veiksmingą bendradarbiavimą su šiomis organizacijomis.

10 straipsnis. Koordinuojanti įstaiga

- 1 Šalys paskiria arba įsteigia vieną ar daugiau oficialių įstaigų, atsakingų už politikos ir priemonių, skirtų visų formų smurto, įtraukto į šios Konvencijos taikymo sritį, prevencijai ir kovai su juo, koordinavimą, įgyvendinimą, stebėseną ir vertinimą. Šios įstaigos koordinuoja 11 straipsnyje nurodytą duomenų rinkimą, analizuoja ir platina jo rezultatus.
- 2 Šalys užtikrina, kad pagal šį straipsnį paskirtos ar įsteigtos įstaigos gautų bendro pobūdžio informaciją apie priemones, kurių imamasi pagal VIII skyrių.
- 3 Šalys užtikrina, kad pagal šį straipsnį paskirtos ar įsteigtos įstaigos gebėtų tiesiogiai palaikyti ryšius ir puoselėti santykius su analogiškais kitų Šalių įstaigomis.

11 straipsnis. Duomenų rinkimas ir moksliniai tyrimai

- 1 Šios Konvencijos įgyvendinimo tikslais Šalys įsipareigoja:
 - a reguliariai rinkti atitinkamus į kategorijas suskirstytus statistinius duomenis apie visų formų smurto, įtraukto į šios Konvencijos taikymo sritį, atvejus;
 - b remti visų formų smurto, įtraukto į šios Konvencijos taikymo sritį, srities mokslinius tyrimus, kad būtų galima išnagrinėti esmines šio reiškinio priežastis ir poveikį, dažnumą ir apkaltinamųjų nuosprendžių dalį, taip pat šios Konvencijos įgyvendinimo priemonių veiksmingumą.
- 2 Šalys stengiasi reguliariai vykdyti gyventojų apklausas, kad būtų galima įvertinti visų formų smurto, įtraukto į šios Konvencijos taikymo sritį, paplitimą ir tendencijas.

- 3 Šalys pateikia šios Konvencijos 66 straipsnyje nurodytai ekspertų grupei pagal šį straipsnį surinktą informaciją, kad paskatintų tarptautinį bendradarbiavimą ir sudarytų sąlygas tarptautinei lyginamajai analizei.
- 4 Šalys užtikrina, kad pagal šį straipsnį surinkta informacija būtų prieinama visuomenei.

III skyrius. Prevencija

12 straipsnis. Bendrieji įsipareigojimai

- 1 Šalys imasi būtinų priemonių, kuriomis būtų skatinami socialinių ir kultūrinių moterų ir vyrų elgsenos modelių pokyčiai, siekdamos panaikinti prietarus, papročius, tradicijas ir visą kitą praktiką, grindžiamus žemesnės moterų padėties idėja arba stereotipiniais moterų ir vyrų vaidmenimis.
- 2 Šalys imasi būtinų teisėkūros ir kitų priemonių, kad užkirstų kelią bet kurio fizinio ar juridinio asmens vykdomam visų formų smurtui, įtrauktam į šios Konvencijos taikymo sritį.
- 3 Įgyvendinant visas priemones, kurių imamasi pagal šį skyrių, atsižvelgiama į specialius dėl susiklosčiusių aplinkybių tapusių pažeidžiamais asmenų poreikius ir šie poreikiai tenkinami, o daugiausia dėmesio skiriama visų aukų žmogaus teisėms.
- 4 Šalys imasi būtinų priemonių, kuriomis visi visuomenės nariai, ypač vyrai ir berniukai, skatinami aktyviai prisidėti prie visų formų smurto, įtraukto į šios Konvencijos taikymo sritį, prevencijos.
- 5 Šalys užtikrina, kad kultūra, papročiai, religija, tradicijos ar vadinamoji „garbė“ nebūtų laikomi bet kokių smurto veiksmų, įtrauktų į šios Konvencijos taikymo sritį, pateisinimu.

- 6 Šalys imasi būtinų priemonių moterų įgalėjimui skirtoms programoms ir veiklai skatinti.

13 straipsnis. Informuotumo didinimas

- 1 Šalys reguliariai visais lygmenimis skatina ar vykdo informuotumo didinimo kampanijas ar programas, be kita ko, tinkamais atvejais bendradarbiaudamos su nacionalinėmis žmogaus teisių institucijomis ir lygybės organais, pilietine visuomene ir nevyriausybinėmis organizacijomis, ypač moterų organizacijomis, kad būtų didinamas plačiosios visuomenės informuotumas apie visų formų smurto, įtraukto į šios Konvencijos taikymo sritį, įvairias išraiškas, jų pasekmes vaikams ir poreikį vykdyti tokio smurto prevenciją, taip pat šių klausimų supratimas.
- 2 Šalys užtikrina platų informacijos apie galimas priemones, skirtas į šios Konvencijos taikymo sritį įtrauktų smurto veiksmų prevencijai, sklaidimą plačiajai visuomenei.

14 straipsnis. Švietimas

- 1 Šalys tinkamais atvejais imasi būtinų priemonių, kad į oficialią visų švietimo lygių mokymo programą būtų įtraukta pagal kintančius besimokančiųjų gebėjimus pritaikyta mokymo medžiaga, pavyzdžiui, tokiomis temomis: moterų ir vyrų lygybės, nestereotipinių lyčių vaidmenų, tarpusavio pagarbos, nesmurtinio konfliktų sprendimo tarpasmeniniuose santykiuose, smurto prieš moteris dėl lyties ir teisės į asmens neliečiamybę.
- 2 Šalys imasi būtinų priemonių, kad 1 dalyje nurodyti principai būtų skatinami savaiminio mokymosi įstaigose, taip pat sporto, kultūros bei laisvalaikio įstaigose ir žiniasklaidoje.

15 straipsnis. Specialistų mokymas

- 1 Šalys teikia arba stiprina tinkamą mokymą, skirtą atitinkamiems specialistams, dirbantiems su visų į šios Konvencijos taikymo sritį įtrauktų smurto veikslių aukomis arba tokių smurto veikslių vykdytojais, tokio smurto prevencijos ir jo atvejų nustatymo, moterų ir vyrų lygybės, aukų poreikių ir teisių, taip pat antrinės viktimizacijos prevencijos būdų klausimais.
- 2 Šalys skatina, kad 1 dalyje nurodytas mokymas apimtų ir mokymą apie koordinuotą įvairių institucijų bendradarbiavimą, kad į šios Konvencijos taikymo sritį įtraukto smurto atvejais aukas būtų galima visapusiškai ir tinkamai nukreipti į reikiamas institucijas.

16 straipsnis. Prevencinės intervencijos ir gydymo programos

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kad būtų sukurtos ar remiamos programos, kurių tikslas yra šeimoje smurtaujančius asmenis mokyti nesmurtinio elgesio tarpasmeniniuose santykiuose, siekiant užkirsti kelią tolesniam smurtui ir pakeisti smurtinės elgsenos modelius.
- 2 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kad būtų sukurtos ar remiamos gydymo programos, kurių tikslas yra vykdytojų, ypač seksualinių nusikalstamų veikų vykdytojų, recidyvo prevencija.
- 3 Imdamosi 1 ir 2 dalyse nurodytų priemonių, Šalys užtikrina, kad labiausiai būtų rūpinamasi aukų saugumu, parama joms ir jų žmogaus teisėmis ir kad tinkamais atvejais šios programos būtų kuriamos ir įgyvendinamos glaudžiai koordinuojant su specialiosios paramos aukoms paslaugomis.

17 straipsni. Privačiojo sektoriaus ir žiniasklaidos dalyvavimas

- 1 Šalys skatina privatųjį sektorių, informacinių ir ryšių technologijų sektorių ir žiniasklaidą, tinkamai atsižvelgiant į žodžio laisvę ir jų nepriklausomumą, dalyvauti rengiant ir įgyvendinant politiką ir nustatyti gaires bei savireguliacijos standartus, skirtus smurto prieš moteris prevencijai ir pagarbos jų orumui didinimui.
- 2 Bendradarbiaudamos su privačiojo sektoriaus subjektais, Šalys ugdo ir skatina vaikų, tėvų ir švietimo darbuotojų įgūdžius, kaip elgtis informacinėje ir komunikacinėje aplinkoje, kurioje galima susipažinti su žeminančio seksualinio arba smurtinio pobūdžio turiniu, kuris galėtų būti žalingas.

IV skyrius. Apsauga ir parama

18 straipsnis. Bendrieji įsipareigojimai

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kad apsaugotų visas aukas nuo bet kokių tolesnių smurto veiksmų.
- 2 Šalys pagal vidaus teisę imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis būtų užtikrinti atitinkami mechanizmai, kuriais numatomas veiksmingas visų atitinkamų valstybės institucijų, įskaitant teismus, prokuratūras, teisėsaugos institucijas, vietos bei regionų valdžios institucijas, taip pat nevyriausybinę organizacijų ir kitų atitinkamų organizacijų bei subjektų bendradarbiavimas apsaugant visų formų smurto, įtraukto į šios Konvencijos taikymo sritį, liudininkus bei aukas ir teikiant jiems paramą, be kita ko, juos nukreipiant į tarnybas, teikiančias bendrosios ir specialiosios paramos paslaugas, detaliau aprašomas šios Konvencijos 20 ir 22 straipsniuose.

- 3 Šalys užtikrina, kad priemonės, kurių imamasi pagal šį skyrių:
- būtų grindžiamos smurto prieš moteris bei smurto šeimoje supratimu atsižvelgiant į lyčių aspektą ir jas įgyvendinant daugiausia dėmesio būtų skiriama aukos žmogaus teisėms ir saugumui;
 - būtų grindžiamos integruotu požiūriu, kuriuo atsižvelgiama į aukų, smurtautojų, vaikų tarpusavio santykius ir jų platesnę socialinę aplinką;
 - jomis būtų siekiama išvengti antrinės viktimizacijos;
 - jomis būtų siekiama nuo smurto nukentėjusių moterų įgalėjimo ir ekonominio nepriklausomumo;
 - tinkamais atvejais sudarytų sąlygas įvairias apsaugos ir paramos paslaugas teikti tose pačiose patalpose;
 - tenkintų konkrečius pažeidžiamų asmenų, įskaitant nukentėjusius vaikus, poreikius ir būtų jiems prieinamos.
- 4 Paslaugų teikimas nepriklauso nuo to, ar auka nori pateikti kaltinimus arba liudyti prieš bet kurį smurtautoją.
- 5 Šalys imasi tinkamų priemonių, kad suteiktų konsulinę ir kitą apsaugą ir paramą savo piliečiams ir kitoms aukoms, kurios turi teisę į tokią apsaugą, laikydamosi savo įsipareigojimų pagal tarptautinę teisę.

19 straipsnis. Informacija

Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad aukos laiku ir joms suprantama kalba gautų tinkamą informaciją apie esamas paramos tarnybas ir teisinės priemones.

20 straipsnis. Bendrosios paramos paslaugos

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad aukos galėtų naudotis paslaugomis, palengvinančiomis jų atsigavimą nuo patirto smurto. Šios priemonės prireikus turėtų apimti, pavyzdžiui, tokias paslaugas: teisines ir psichologines konsultacijas, finansinę paramą, aprūpinimą būstu, švietimą, mokymą ir pagalbą ieškant darbo.
- 2 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad aukos galėtų naudotis sveikatos priežiūros ir socialinėmis paslaugomis ir kad šioms paslaugoms teikti būtų skiriama pakankamai išteklių, o specialistai būtų apmokyti padėti aukoms ir nukreipti jas į atitinkamas tarnybas.

21 straipsnis. Pagalba teikiant individualius / kolektyvinius skundus

Šalys užtikrina, kad aukos gautų informaciją apie atitinkamus regioninius ir tarptautinius individualių / kolektyvinių skundų mechanizmus ir galėtų jais naudotis. Šalys skatina, kad aukoms būtų jautriai ir kompetentingai suteikiama pagalba, kaip pateikti tokius skundus.

22 straipsnis. Specialiosios paramos paslaugos

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kad, užtikrinant tinkamą geografinę paskirstymą, būtų teikiamos arba organizuojamos skubios, trumpalaikės ir ilgalaikės specialiosios paramos paslaugos visoms aukoms, nukentėjusioms nuo bet kokio smurto, įtraukto į šios Konvencijos taikymo sritį.
- 2 Šalys teikia arba organizuoja specialiosios paramos moterims paslaugas visoms moterims, kurios yra nukentėjusios nuo smurto, ir jų vaikams.

23 straipsnis. Prieglaudos

Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kad numatytų sukurti pakankamai tinkamų ir lengvai prieinamų prieglaudų, kuriose aukos, ypač moterys ir jų vaikai, galėtų saugiai apsistoti ir kuriose joms iniciatyviai būtų teikiama pagalba.

24 straipsnis. Pagalbos telefonu linijos

Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kad visoje šalyje būtų įkurtos 7 dienas per savaitę ir 24 valandas per parą veikiančios nemokamos pagalbos telefonu linijos, kurių tikslas būtų konfidencialiai arba tinkamai atsižvelgiant į skambinančiųjų anonimiškumą konsultuoti juos dėl visų formų smurto, įtraukto į šios Konvencijos taikymo sritį.

25 straipsnis. Parama seksualinio smurto aukoms

Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kad numatytų sukurti pakankamai tinkamų ir lengvai prieinamų išžaginimo aukų krizės centrų ar pagalbos seksualinio smurto aukoms centrų, kuriuose būtų atliekama aukų medicininė apžiūra ir teismo ekspertizė, teikiama parama aukoms po traumų ir aukų konsultavimo paslaugos.

26 straipsnis. Vaikų liudininkų apsauga ir parama jiems

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad teikiant aukoms apsaugos ir paramos paslaugas būtų deramai atsižvelgiama į vaikų, tapusių visų formų smurto, įtraukto į šios Konvencijos taikymo sritį, liudininkais, teises ir poreikius.
- 2 Priemonės, kurių imamasi pagal šį straipsnį, turi apimti vaikų, tapusių visų formų smurto, įtraukto į šios Konvencijos taikymo sritį, liudininkais, amžiui pritaikytas psichologines ir socialines konsultacijas ir jomis turi būti tinkamai atsižvelgiama į vaiko interesus.

27 straipsnis. Pranešimas

Šalys imasi būtinų priemonių, kuriomis visi asmenys, tapę į šios Konvencijos taikymo sritį įtrauktų smurto veiksmų įvykdymo liudininkais arba turintys pagrįstų priežasčių manyti, kad toks smurto veiksmas gali būti įvykdytas arba kad tikėtina, jog smurto veiksmai bus vykdomi toliau, skatinami pranešti apie tai kompetentingoms organizacijoms ar valdžios institucijoms.

28 straipsnis. Specialistų pranešimas

Šalys imasi būtinų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad tam tikriems specialistams vidaus teisėje nustatytos konfidencialumo taisyklės nekliudytų tam, kad jie galėtų tinkamomis sąlygomis pranešti kompetentingoms organizacijoms ar valdžios institucijoms, jei turi pagrįstų priežasčių manyti, kad buvo įvykdytas sunkus smurto veiksmas, įtrauktas į šios Konvencijos taikymo sritį, ir kad tikėtina, jog sunkūs smurto veiksmai bus vykdomi toliau.

V skyrius. Materialinė teisė

29 straipsnis. Civiliniai ieškiniai ir teisių gynimo priemonės

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kad suteiktų aukoms tinkamų teisių gynimo priemonių prieš smurtautoją.
- 2 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kad laikydamosi bendrųjų tarptautinės teisės principų suteiktų aukoms tinkamų civilinių teisių gynimo priemonių, kuriomis jos gali pasinaudoti prieš valdžios institucijas, neįvykdžiusias savo pareigos imtis būtinų jų įgaliojimų sritį atitinkančių prevencinių ar apsaugos priemonių.

30 straipsnis. Kompensacija

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad aukos turėtų teisę reikalauti kompensacijos iš smurtautojų dėl bet kurios nusikalstamos veikos, kaip nustatyta pagal šią Konvenciją.
- 2 Aukoms, patyrusioms sunkių kūno sužalojimų ar sveikatos sutrikdymą, skiriama tinkama valstybės kompensacija, tiek, kiek žala nėra kompensuojama iš kitų šaltinių, pavyzdžiui, smurtautojo, draudimo ar valstybės finansuojamų sveikatos ir socialinių tarnybų. Tai nekliudo Šalims išsireikalauti iš smurtautojo aukai skirtą kompensaciją, jeigu deramai atsižvelgiama į aukos saugumą.
- 3 Priemonėmis, kurių imamasi pagal 2 dalį, užtikrinama, kad kompensacija būtų išmokėta per pagrįstą laiką.

31 straipsnis. Globa, lankymo teisės ir saugumas

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad sprendžiant vaikų globos ir lankymo teisių klausimus būtų atsižvelgiama į smurto veiksmus, kurie įtraukti į šios Konvencijos taikymo sritį.
- 2 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad naudojimasis vaikų lankymo arba globos teisėmis nesukeltų pavojaus aukos ar vaikų teisėms ir saugumui.

32 straipsnis. Priverstinės santuokos civilinės pasekmės

Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad būtų numatytas santykinis prievarta sudarytų santuokų negaliojimas, jas būtų galima pripažinti negaliojančiomis ar nutraukti aukai nepatiriant nepagrįstos finansinės ar administracinės naštos.

33 straipsnis. Psichologinis smurtas

Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad būtų kriminalizuotas tyčinis rimtas asmens psichinės sveikatos sutrikdymas naudojant prievartą ar grasinimus.

34 straipsnis. Persekiojimas

Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad būtų kriminalizuotas tyčinis pasikartojantis kitam asmeniui grėsmę keliantis elgesys, dėl kurio šis asmuo jaučiasi nesaugus.

35 straipsnis. Fizinis smurtas

Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad būtų kriminalizuotas tyčinių fizinio smurto prieš kitą asmenį veiksmų įvykdymas.

36 straipsnis. Seksualinis smurtas, įskaitant išžaginimą

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad būtų kriminalizuotas toliau nurodytas tyčinis elgesys:
 - a priverstinis vaginalinis, analinis ar oralinis seksualinis įsiskverbimas į kito asmens kūną bet kuria kūno dalimi ar daiktu;
 - b priverstinis kitų seksualinių veiksmų atlikimas asmeniui;
 - c kito asmens privertimas atlikti seksualinius veiksmus su trečiuoju asmeniu.

- 2 Sutikimas atlikti seksualinius veiksmus turi būti duodamas savanoriškai ir laisva valia, vertinant pagal susijusias aplinkybes.
- 3 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad 1 dalies nuostatos būtų taikomos ir veiksams, įvykdytiems prieš buvusius ar esamus sutuoktinius ar partnerius, pripažįstamus pagal vidaus teisę.

37 straipsnis. Priverstinė santuoka

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad būtų kriminalizuoti tyčiniai veiksmai, kuriais suaugusysis arba vaikas priverčiamas sudaryti santuoką.
- 2 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad būtų kriminalizuotas tyčinis suaugusiojo arba vaiko išviliojimas į kitos Šalies ar valstybės nei ta, kurioje jis nuolat gyvena, teritoriją siekiant priversti šį suaugusįjį arba vaiką sudaryti santuoką.

38 straipsnis. Moters lyties organų žalojimas

Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad būtų kriminalizuotas toliau nurodytas tyčinis elgesys:

- a visų ar dalies moters didžiųjų lytinių lūpų, mažųjų lytinių lūpų ar klitorio išpjovimas, užsiuvimas ar bet koks kitas žalojimas;
- b moters privertimas, kad jai būtų atliktas bet kuris iš a punkte išvardytų veiksmų, arba tam skirtų priemonių suteikimas jai;
- c mergaitės raginimas arba privertimas, kad jai būtų atliktas bet kuris iš a punkte išvardytų veiksmų, arba tam skirtų priemonių suteikimas jai.

39 straipsnis. Priverstinis nėštumo nutraukimas ir priverstinė sterilizacija

Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad būtų kriminalizuotas toliau nurodytas tyčinis elgesys:

- a moters nėštumo nutraukimas negavus jos išankstinio ir informacija pagrįsto sutikimo;
- b operacijos, kurios tikslas arba pasekmė yra moters gebėjimo natūraliu būdu susilaukti palikuonių praradimas, atlikimas negavus jos išankstinio ir informacija pagrįsto sutikimo arba jai nesupratęs procedūros esmės.

40 straipsnis. Seksualinis priekabiavimas

Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad už bet kokios formos nepageidaujamus seksualinio pobūdžio žodinius, nežodinius ar fizinius veiksmus, kurių tikslas arba pasekmė yra asmens orumo pažeminimas, ypač jei sukuriama bauginanti, priešiška, menkinanti, žeminanti ar užgauli aplinka, būtų taikomos baudžiamosios ar kitos teisinės sankcijos.

41 straipsnis. Pagalba ar bendrininkavimas ir kėsinimasis

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kad pagalba arba bendrininkavimas vykdant nusikalstamas veikas, kaip nustatyta pagal šios Konvencijos 33, 34, 35, 36, 37 straipsnius, 38 straipsnio a punktą ir 39 straipsnį, jei tai daroma tyčia, būtų laikomi nusikalstama veika.
- 2 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kad kėsinimasis įvykdyti nusikalstamas veikas, kaip nustatyta pagal šios Konvencijos 35, 36, 37 straipsnius, 38 straipsnio a punktą ir 39 straipsnį, jei tai daroma tyčia, būtų laikomas nusikalstama veika.

42 straipsnis. Nepriimtinas nusikaltimų pateisinimas, įskaitant nusikaltimus, įvykdytus prisidengiant vadinamąja „garbė“

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad baudžiamuosiuose procesuose, pradėtuose dėl to, kad įvykdomas bet kuris iš smurto veiksmų, įtrauktų į šios Konvencijos taikymo sritį, tokių veiksmų pateisinimu nebūtų laikomi kultūra, papročiai, religija, tradicijos ar vadinamoji „garbė“. Tai visų pirma taikoma teiginiams, kad auka nesilaikė kultūrinių, religinių, socialinių ar tradicinių tinkamo elgesio normų ar papročių.
- 2 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad jei asmuo ragina vaiką įvykdyti bet kurį iš 1 dalyje nurodytų veiksmų, tai nesumažintų to asmens baudžiamosios atsakomybės už įvykdytus veiksmus.

43 straipsnis. Laikymas nusikalstama veika

Nusikalstamos veikos, kaip nustatyta pagal šią Konvenciją, laikomos tokiomis neatsižvelgiant į aukos ir vykdytojo tarpusavio santykių pobūdį.

44 straipsnis. Jurisdikcija

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kad nustatytų jurisdikciją visų nusikalstamų veikų, kaip nustatyta pagal šią Konvenciją, atžvilgiu, kai nusikalstama veika įvykdoma:
 - a jų teritorijoje; arba
 - b laive, plaukiojančiame su jų vėliava; arba
 - c orlaivyje, įregistruotame pagal jų įstatymus; arba
 - d jų piliečio; arba
 - e asmens, kurio įprastinė gyvenamoji vieta yra jų teritorijoje.

- 2 Šalys stengiasi imtis būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kad nustatytų jurisdikciją visų nusikalstamų veikų, kaip nustatyta pagal šią Konvencijoje, atžvilgiu, jeigu nusikalstama veika įvykdoma prieš jų pilietį arba asmenį, kurio įprastinė gyvenamoji vieta yra jų teritorijoje.
- 3 Nusikalstamų veikų, kaip nustatyta pagal šios Konvencijos 36, 37, 38 ir 39 straipsnius, baudžiamajam persekiojimui vykdyti Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad jų jurisdikcija nepriklausytų nuo sąlygos, kad toje teritorijoje, kurioje veikos yra įvykdytos, jos kriminalizuojamos.
- 4 Nusikalstamų veikų, kaip nustatyta pagal šios Konvencijos 36, 37, 38 ir 39 straipsnius, baudžiamajam persekiojimui vykdyti Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad jų jurisdikcija 1 dalies d ir e punktų atžvilgiu nepriklausytų nuo sąlygos, kad baudžiamasis persekiojimas gali būti pradėtas tik tuomet, kai apie nusikalstamą veiką praneša jos auka arba informuoja tos vietos, kurioje veika buvo įvykdyta, valstybė.
- 5 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kad nustatytų jurisdikciją nusikalstamų veikų, kaip nustatyta pagal šią Konvenciją, atžvilgiu, tais atvejais, kai įtariamasis vykdytojas yra jų teritorijoje ir jo ekstradicija į kitą Šalį negali būti vykdoma vien tik dėl jo pilietybės.
- 6 Kai daugiau nei viena Šalis pareiškia turinti jurisdikciją įtariamoms nusikalstamos veikos, kaip nustatyta pagal šią Konvenciją, atžvilgiu, atitinkamos Šalys tinkamais atvejais konsultuojasi tarpusavyje, kad nustatytų, kuri jurisdikcija yra tinkamiausia baudžiamajam persekiojimui vykdyti.
- 7 Nedarant poveikio bendrosioms tarptautinės teisės taisyklėms, šia Konvencija neatmetama jokia baudžiamoji jurisdikcija, kurią Šalis vykdo pagal savo vidaus teisę.

45 straipsnis. Sankcijos ir priemonės

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad už nusikalstamas veikas, kaip nustatyta pagal šią Konvenciją, būtų baudžiama taikant veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas sankcijas, atsižvelgiant į šių nusikalstamų veikų sunkumą. Šios sankcijos tinkamais atvejais apima apkaltinamuosius nuosprendžius, kuriais skiriama laisvės atėmimo bausmė, kurių atveju gali būti vykdoma ekstradicija.
- 2 Šalys gali patvirtinti kitas vykdytojams taikomas priemones, pavyzdžiui:
 - nuteistųjų stebėseną ar priežiūrą;
 - tėvų teisių atėmimą, jei vaiko interesų, kurie gali apimti ir aukos saugumą, negalima užtikrinti jokių kitu būdu.

46 straipsnis. Sunkinančios aplinkybės

Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad skiriant bausmę už nusikalstamas veikas, kaip nustatyta pagal šią Konvenciją, į toliau išvardytas aplinkybes, jei į jas dar nėra atsižvelgta kaip į nusikalstamos veikos sudėties požymius, laikantis atitinkamų vidaus teisės nuostatų galėtų būti atsižvelgta kaip į sunkinančias aplinkybes:

- a nusikalstama veika įvykdyta prieš buvusį ar esamą sutuoktinį ar partnerį, pripažįstamą pagal vidaus teisę, ir šią veiką įvykdė šeimos narys, su auka gyvenantis asmuo arba asmuo, kuris piktnaudžiavo turima valdžia;
- b nusikalstama veika arba susijusios nusikalstamos veikos buvo vykdomos daugiau nei vieną kartą;

- c nusikalstama veika buvo įvykdyta prieš asmenį, kuris dėl tam tikrų aplinkybių yra pažeidžiamas;
- d nusikalstama veika buvo įvykdyta prieš vaiką arba jo akivaizdoje;
- e nusikalstama veika buvo įvykdyta dviejų arba daugiau asmenų, veikiančių kartu;
- f prieš įvykdant nusikalstamą veiką arba kartu su ja buvo įvykdyti itin žiaurūs smurto veiksmai;
- g nusikalstama veika buvo įvykdyta naudojant ginklą ar juo grasinant;
- h dėl nusikalstamos veikos aukai padaryta didelė fizinė ar psichologinė žala;
- i vykdytojas anksčiau buvo nuteistas už panašaus pobūdžio nusikalstamas veikas.

47 straipsnis. Kitos Šalies priimti nuosprendžiai

Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis numatoma galimybė skiriant bausmę atsižvelgti į kitoje Šalyje priimtus galutinius nuosprendžius, susijusius su nusikalstamomis veikomis, kaip nustatyta pagal šią Konvenciją.

48 straipsnis. Privalomų alternatyvių ginčų sprendimo būdų ar baudimo draudimas

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis draudžiama visų formų smurto, įtraukto į šios Konvencijos taikymo sritį, atveju taikyti privalomus alternatyvius ginčų sprendimo būdus, įskaitant tarpininkavimą ir taikinimą.
- 2 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad jei nurodoma sumokėti baudą, būtų tinkamai atsižvelgiama į smurtautojo gebėjimą prisiimti finansinius įsipareigojimus aukai.

VI skyrius. Tyrimas, baudžiamasis persekiojimas, proceso teisė ir apsaugos priemonės

49 straipsnis. Bendrieji įsipareigojimai

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad tyrimai ir teismo procesai, susiję su visų formų smurtu, įtrauktu į šios Konvencijos taikymo sritį, būtų vykdomi nepagrįstai nedelsiant ir visais baudžiamojo proceso etapais tinkamai atsižvelgiant į aukos teises.
- 2 Laikydamosi pagrindinių žmogaus teisių principų ir atsižvelgdamos į lyčių aspektu grindžiamą smurto supratimą, Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kad būtų užtikrintas veiksmingas nusikalstamų veikų, kaip nustatyta pagal šią Konvenciją, tyrimas ir baudžiamasis persekiojimas už jas.

50 straipsnis. Neatidėliotinas reagavimas, prevencija ir apsauga

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad atsakingos teisėsaugos institucijos skubiai ir tinkamai reaguotų į visų formų smurtą, įtrauktą į šios Konvencijos taikymo sritį, suteikdamos aukoms tinkamą ir neatidėliotinę apsaugą.
- 2 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad atsakingos teisėkūros institucijos skubiai ir tinkamai vykdytų visų formų smurto, įtraukto į šios Konvencijos taikymo sritį, prevenciją ir apsaugą nuo jo, įskaitant prevencinių operatyvinių priemonių naudojimą ir įrodymų rinkimą.

51 straipsnis. Rizikos vertinimas ir rizikos valdymas

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad rizikos valdymo tikslais ir prireikus koordinuojamo saugumo užtikrinimo ir paramos teikimo tikslais visos atitinkamos institucijos atliktų pavojaus gyvybei, padėties rimtumo ir smurto recidyvo rizikos vertinimą.
- 2 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad atliekant 1 dalyje nurodytą vertinimą visais tyrimo etapais ir taikant apsaugos priemones būtų atsižvelgiama į tai, ar smurto veiksmų, įtrauktų į šios Konvencijos taikymo sritį, vykdytojas turi šaunamųjų ginklų arba galimybę jų gauti.

52 straipsnis. Skubūs draudžiamieji nurodymai

Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad kompetentingoms institucijoms būtų suteikti įgaliojimai tiesioginės grėsmės atvejais nurodyti smurtautojui pakankamai ilgam laikui palikti aukos ar asmens, kuriam kyla rizika patirti smurtą, namus ir uždrausti smurtautojui patekti į aukos ar asmens, kuriam kyla smurto pavojus, namus ar mėginti su jais bendrauti. Priemonėmis, kurių imamasi pagal šį straipsnį, pirmenybė teikiama aukų ar asmenų, kuriems kyla rizika patirti smurtą, saugumui.

53 straipsnis. Apribojantys ar apsaugos nurodymai

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad aukos, nukentėjusios nuo visų formų smurto, įtraukto į šios Konvencijos taikymo sritį, galėtų kreiptis dėl tinkamų apribojančių ar apsaugos nurodymų.

- 2 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad 1 dalyje nurodyti apribojantys ar apsaugos nurodymai:
 - būtų išduodami neatidėliotinai apsaugai užtikrinti, aukai nepatiriant nepagrįstos finansinės ar administracinės naštos;
 - būtų išduodami konkrečiam laikotarpiui arba iki bus pakeistos ar panaikintos;
 - prireikus būtų išduodami *ex parte* pagrindu ir įsigalioję nedelsiant;
 - galėtų būti išduodami neatsižvelgiant į kitus teismo procesus arba juos papildytų;
 - galėtų būti išduodami vėlesniuose teismo procesuose.
- 3 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad pagal 1 dalį išduotų apribojančių ar apsaugos nurodymų pažeidimo atveju būtų taikomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos baudžiamosios ar kitos teisinės sankcijos.

54 straipsnis. Tyrimai ir įrodymai

Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad bet kurio civilinio ar baudžiamojo proceso metu įrodymai, susiję aukos seksualine praeitimi ir elgesiu, būtų leidžiami tik tada, kai tai yra aktualu ir būtina.

55 straipsnis. *Ex parte* ir *ex officio* procesai

- 1 Šalys užtikrina, kad nusikalstamų veikų, kaip nustatyta pagal šios Konvencijos 35, 36, 37, 38 ir 39 straipsnius, tyrimai arba baudžiamasis persekiojimas už jas nepriklausytų vien tik nuo aukos pareiškimo ar skundo, jei nusikalstama veika buvo visiškai arba iš dalies įvykdyta jos teritorijoje, ir kad baudžiamasis persekiojimas galėtų būti tęsiamas net jei auka atsiimtų savo pareiškimą arba skundą.

- 2 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis, laikantis jų vidaus teisėje numatytų sąlygų, vyriausybinėms bei nevyriausybinėms organizacijoms ir smurto šeimoje klausimais konsultuojantiems specialistams užtikrinama galimybė aukų prašymu joms padėti ir (arba) jas paremti, kol vyksta nusikalstamų veikų, kaip nustatyta pagal šią Konvenciją, tyrimai ir su jomis susiję teismo procesai.

56 straipsnis. Apsaugos priemonės

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kad visais tyrimo ir teismo proceso etapais būtų apsaugotos aukų teisės ir ginami jų interesai, įskaitant specialius jų poreikius, jei jie yra liudytojai, visų pirma šiomis priemonėmis:
 - a numatant jų, jų šeimų ir liudytojų apsaugą nuo bauginimo, keršto ir pakartotinės viktimizacijos;
 - b užtikrinant, kad aukos būtų informuojamos, jeigu smurtautojas pabėgo arba yra laikinai arba visam laikui paleidžiamas, bent tais atvejais, kai tai gali kelti pavojų aukoms ir jų šeimoms;
 - c vidaus teisėje numatytomis sąlygomis informuojant aukas apie jų teises ir paslaugas, kuriomis jos gali naudotis, taip pat apie tolesnes priemones, kurių imtasi pagal jų skundą, apie kaltinimus, bendrą tyrimo ar proceso eigą ir aukų vaidmenį juose, taip pat apie jų bylos baigtį;
 - d vidaus teisės procedūrinės taisyklės atitinkančiu būdu sudarant joms sąlygas tiesiogiai arba per atstovą būti išklaustyti, pateikti įrodymus ir savo nuomonę, poreikius ir nuogastavimus, ir kad į tai būtų atsižvelgta;
 - e teikiant aukoms tinkamas paramos paslaugas, kad jų teisės ir interesai būtų tinkamai pateikiami ir į juos deramai atsižvelgiama;

- f užtikrinant, kad galėtų būti imamos priemonių aukos privatumui ir įvaizdžiui apginti;
 - g užtikrinant, kad, jei įmanoma, būtų vengiama aukų ir smurtautojų susitikimo teismų ir teisėsaugos institucijų patalpose;
 - h teikiant aukoms nepriklausomų ir kompetentingų vertėjų paslaugas, kai jos dalyvauja procesuose arba kai pateikia įrodymus;
 - i pagal vidaus teisėje nustatytas taisykles suteikiant aukoms galimybę duoti parodymus nesant teismo salėje arba bent nedalyvaujant įtariamam vykdytojui, visų pirma naudojantis tinkamomis ryšių technologijomis, jei yra galimybė jomis naudotis.
- 2 Jei auka yra vaikas arba vaikas yra smurto prieš moteris ir smurto šeimoje liudininkas, jam, atsižvelgiant į vaiko interesus, tinkamais atvejais taikomos specialios apsaugos priemonės.

57 straipsnis. Teisinė pagalba

Vidaus teisėje nustatytais sąlygomis Šalys suteikia aukoms teisę į teisinę paramą ir nemokamą teisinę pagalbą.

58 straipsnis. Senaties terminas

Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad senaties terminas pradėti bet kokią teismo procesą dėl nusikalstamų veikų, kaip nustatyta pagal šios Konvencijos 36, 37, 38 ir 39 straipsnius, būtų pakankamai ilgas ir atitiktų atitinkamos nusikalstamos veikos sunkumą, kad būtų galima veiksmingai pradėti procesą po to, kai auka sulaukė pilnametystės.

VII skyrius. Migracija ir prieglobstis

59 straipsnis. Gyventojų statusas

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad aukoms, kurių gyventojų statusas priklauso nuo sutuoktinio ar partnerio, kuris pripažįstamas pagal vidaus teisę, statuso, santuokos arba santykių nutraukimo atveju ypač sunkiomis aplinkybėmis būtų suteikiamas atskiras leidimas gyventi, neatsižvelgiant į santuokos arba santykių trukmę. Tokio atskiro leidimo gyventi išdavimo ir trukmės sąlygos nustatomos vidaus teisėje.
- 2 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad būtų galima sustabdyti aukų išsiuntimo iš šalies procesą, pradėtą dėl gyventojų statuso, kuris priklauso nuo sutuoktinio ar partnerio, kuris pripažįstamas pagal vidaus teisę, statuso, kad jos galėtų kreiptis dėl atskiro leidimo gyventi.
- 3 Šalys išduoda aukoms leidimą gyventi, kuris gali būti atnaujinamas, vienu iš šių dviejų atvejų arba abiem atvejais:
 - a kai kompetentinga institucija mano, kad aukų buvimas šalyje būtinas dėl jų asmeninės padėties;
 - b kai kompetentinga institucija mano, kad aukų buvimas šalyje būtinas tam, kad jos galėtų bendradarbiauti su kompetentingomis institucijomis tyrimo arba baudžiamojo proceso metu.
- 4 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad priverstinės santuokos aukos, kurios santuokos tikslu buvo išvežtos į kitą šalį ir dėl to prarado gyventojų statusą šalyje, kurioje yra jų įprastinė gyvenamoji vieta, galėtų atgauti šį statusą.

60 straipsnis. Prieglobsčio prašymai dėl lyties

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad būtų pripažįstama, jog smurtas prieš moteris dėl lyties yra persekiojimo forma, kaip apibrėžta 1951 m. Konvencijos dėl pabėgėlių statuso 1 straipsnio A punkto 2 papunktį, ir didelė žala, suteikianti teisę į papildomą apsaugą.
- 2 Šalys užtikrina, kad kiekvienas iš Konvencijos pagrindų būtų aiškinamas atsižvelgiant į lyčių aspektą, ir jei nustatoma, kad bijoma persekiojimo dėl vieno ar daugiau iš šių pagrindų, prašytojams pagal atitinkamus taikytinus dokumentus suteikiamas pabėgėlio statusas.
- 3 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kad išplėtotų prieglobsčio prašytojų priėmimo procedūras ir paramos paslaugas, kuriomis atsižvelgiama į lyčių aspektą, taip pat gaires lyčių klausimu ir prieglobsčio procedūras, kuriomis atsižvelgiama į lyčių aspektą, įskaitant pabėgėlio statuso suteikimo ir tarptautinės apsaugos prašymų procedūras.

61 straipsnis. Negražinimo principas

- 1 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kad būtų laikomasi negražinimo principo, atsižvelgiant į esamus įsipareigojimus pagal tarptautinę teisę.
- 2 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad smurto prieš moteris aukos, kurioms reikia apsaugos, neatsižvelgiant į jų statusą ar gyvenamąją vietą, jokiais aplinkybėmis nebūtų gražinamos į šalį, kur jų gyvybei grėstų pavojus arba kur jos galėtų patirti kankinimą arba nežmonišką ar žeminantį elgesį arba baudimą.

VIII skyrius. Tarptautinis bendradarbiavimas

62 straipsnis. Bendrieji principai

- 1 Šalys kuo plačiau bendradarbiauja tarpusavyje pagal šios Konvencijos nuostatas ir taikydamos atitinkamus tarptautinius ir regioninius bendradarbiavo civilinėse ir baudžiamosiose bylose dokumentus, priemones, dėl kurių susitarta remiantis vienodais arba abipusiais teisės aktais ir vidaus įstatymais, siekdamos tikslo:
 - a užkirsti kelią visų formų smurtui, įtrauktam į šios Konvencijos taikymo sritį, su juo kovoti ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą už jį;
 - b apsaugoti aukas ir teikti joms pagalbą;
 - c vykdyti tyrimus ar procesus, susijusius su nusikalstamomis veikomis, kaip nustatyta pagal šią Konvenciją;
 - d užtikrinti Šalių teisminių institucijų priimtų atitinkamų teismo sprendimų civilinėse ir baudžiamosiose bylose, įskaitant apsaugos nurodymus, vykdymą.
- 2 Šalys imasi būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad nusikalstamos veikos, kaip nustatyta pagal šią Konvenciją, aukos, jei ta nusikalstama veika įvykdyta ne tos Šalies, kurioje gyvena aukos, teritorijoje, galėtų pateikti skundą savo gyvenamosios vietos valstybės kompetentingoms institucijoms.

- 3 Jei Šalis, nustačiusi, kad savitarpio teisinei pagalbai baudžiamosiose bylose teikti, ekstradicijai vykdyti arba kitos šios Konvencijos Šalies teismo sprendimams civilinėse ar baudžiamosiose bylose vykdyti reikia sutarties, gauna tokio teisinio bendradarbiavimo prašymą iš Šalies, su kuria nėra pasirašiusi tokios sutarties, teisiniu pagrindu vykdyti savitarpio teisinę pagalbą baudžiamosiose bylose, ekstradiciją arba kitos šios Konvencijos Šalies teismo sprendimus civilinėse ar baudžiamosiose bylose dėl nusikalstamų veikų, kaip nustatyta pagal šią Konvenciją, ji gali laikyti šią Konvenciją.
- 4 Šalys siekia tinkamais atvejais integruoti smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo elementus į pagalbos vystymuisi programas, skirtas su trečiosioms valstybėmis, be kita ko, sudarydamos dvišalius ir daugiašalius susitarimus su trečiosiomis valstybėmis, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos aukų apsaugai pagal 18 straipsnio 5 dalį.

63 straipsnis. Priemonės, susijusios su asmenimis, kuriems kyla rizika

Kai Šalis, remdamasi turima informacija, turi pagrįstų priežasčių manyti, kad asmeniui kyla tiesioginė rizika, kad kitos Šalies teritorijoje prieš jį bus įvykdyti bet kokie šios Konvencijos 36, 37, 38 ir 39 straipsniuose nurodyti smurto veiksmai, Šalis, turinti tą informaciją, raginama nedelsiant ją perduoti pastarajai Šaliai siekiant užtikrinti, kad būtų imamasi tinkamų apsaugos priemonių. Kai taikoma, tokia informacija apima ir duomenis apie esamas apsaugos priemones, skirtas asmeniui, kuriam kyla rizika.

64 straipsnis. Informacija

- 1 Prašymą gavusi Šalis skubiai informuoja prašymą pateikusia Šalį apie veiksmų, kurių imtasi pagal šį skyrių, galutinius rezultatus. Prašymą gavusi Šalis taip pat skubiai informuoja prašymą pateikusia Šalį apie visas aplinkybes, dėl kurių neįmanoma vykdyti prašomų veiksmų arba dėl kurių jas vykdyti būtų labai uždelsta.

- 2 Šalis gali, kiek tai numatyta jos vidaus teisėje, be išankstinio prašymo perduoti kitai Šaliai savo tyrimų metu gautą informaciją, jei mano, kad tokios informacijos atskleidimas galėtų padėti ją gaunančiai Šaliai užkirsti kelią nusikalstamoms veikoms, kaip nustatyta pagal šią Konvenciją, arba pradėti ar vykdyti tyrimus arba procesus, susijusius su tokiais nusikalstamomis veikomis, arba kad dėl tokio informacijos atskleidimo ta Šalis galėtų pateikti prašymą bendradarbiauti pagal šį skyrių.
- 3 Šalis, gaunanti informacijos pagal 2 dalį, tokią informaciją pateikia savo kompetentingoms institucijoms, kad būtų galima pradėti procesus, jei manoma, kad jų reikia, arba tam, kad į šią informaciją galėtų būti atsižvelgta susijusiuose civiliniuose ir baudžiamuosiuose procesuose.

65 straipsnis. Duomenų apsauga

Asmens duomenys saugomi ir naudojami vadovaujantis įsipareigojimais, kuriuos Šalys priėmė pagal Konvenciją dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu (ETS Nr. 108).

IX skyrius. Stebėsenos mechanizmas

66 straipsnis. Kovos su smurtu prieš moteris ir smurtu šeimoje ekspertų grupė

- 1 Kovos su smurtu prieš moteris ir smurtu šeimoje ekspertų grupė (toliau – GREVIO) stebi, kaip Šalys įgyvendina šią Konvenciją.

- 2 GREVIO sudaro mažiausia 10 ir daugiausia 15 narių, atsižvelgiant į jų lytį, geografinį pasiskirstymą bei įvairių sričių ekspertines žinias. Grupės narius iš Šalių pasiūlytų kandidatų ketverių metų kadencijai, kuri gali būti atnaujinta vieną kartą, renka Šalių komitetas; kandidatai turi būtų Šalių piliečiai.
- 3 Pirmieji 10 narių rinkimai surengiami per vienus metus nuo šios Konvencijos įsigaliojimo. Papildomų 5 narių rinkimai surengiami, kai šią Konvencija ratifikuoja ar prie jos prisijungia 25-oji Šalis.
- 4 GREVIO narių rinkimai grindžiami šiais principais:
 - a jie atrenkami vadovaujantis skaidria procedūra iš nepriekaištingos reputacijos asmenų, turinčių pripažintą kompetenciją žmogaus teisių, lyčių lygybės, kovos su smurtu prieš moteris ir smurtu šeimoje arba pagalbos aukoms ir jų apsaugos srityse arba pademonstravusių profesinę patirtį srityse, kuriose taikoma ši Konvencija;
 - b jokie du GREVIO nariai negali būti tos pačios valstybės piliečiai;
 - c jie turėtų atstovauti pagrindinėms teisinėms sistemoms;
 - d jie turėtų atstovauti atitinkamiems subjektams ir agentūroms, veikiantiems kovos su smurtu prieš moteris ir smurtu šeimoje srityse;
 - e jie dalyvauja kaip individualūs asmenys ir vykdydami savo funkcijas yra nepriklausomi bei nešališki, taip pat turi galėti efektyviai vykdyti savo pareigas.

- 5 GREVIO narių rinkimų procedūrą nustato Europos Tarybos Ministrų Komitetas, pasikonsultavęs su Šalimis ir gavęs jų vieningą pritarimą, per šešis mėnesius nuo šios Konvencijos įsigaliojimo.
- 6 GREVIO priima savo darbo tvarkos taisykles.
- 7 GREVIO nariai ir kiti delegacijų nariai savo vizitų į atskiras šalis, kaip išdėstyta 68 straipsnio 9 ir 14 dalyse, metu naudojami privilegijomis ir imunitetais, nustatytais šios Konvencijos priedėlyje.

67 straipsnis. Šalių komitetas

- 1 Šalių komitetas sudaromas iš šios Konvencijos Šalių atstovų.
- 2 Šalių komiteto posėdžius sušaukia Europos Tarybos generalinis sekretorius. Pirmasis posėdis surengiamas per vienus metus nuo šios Konvencijos įsigaliojimo tam, kad būtų išrinkti GREVIO nariai. Toliau posėdžiai rengiami trečdaliu Šalių, Šalių komiteto pirmininko arba generalinio sekretoriaus prašymu.
- 3 Šalių komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

68 straipsnis. Procedūra

- 1 Remdamosi GREVIO sudarytu klausimynu, Šalys pateikia Europos Tarybos generaliniam sekretoriui ataskaitą dėl teisėkūros ir kitų priemonių, kuriomis įgyvendinamos šios Konvencijos nuostatos, kad ją apsvarstyti GREVIO.

- 2 GREVIO apsversto pagal 1 dalį pateiktą ataskaitą su atitinkamos Šalies atstovais.
- 3 Tolesnės vertinimo procedūros suskirstomos į etapus, kurių trukmę nustato GREVIO. Kiekvieno etapo pradžioje GREVIO atrenka konkrečias nuostatas, kuriomis grindžiama vertinimo procedūra, ir išsiunčia klausimyną.
- 4 GREVIO apibrėžia tinkamas priemones šiai stebėsenos procedūrai atlikti. Ji gali visų pirma kiekvienam vertinimo etapui parengti klausimyną, kuriuo remiamasi atliekant Šalių vykdomo Konvencijos įgyvendinimo vertinimo procedūrą. Šis klausimynas nusiunčiamas visoms Šalims. Šalys atsako į šio klausimyno klausimus, taip pat pateikia visą kitą informaciją, kurios prašo GREVIO.
- 5 GREVIO gali gauti informaciją apie Konvencijos įgyvendinimą iš nevyriausybinių organizacijų ir pilietinės visuomenės, taip pat iš nacionalinių žmogaus teisių apsaugos institucijų.
- 6 GREVIO deramai atsižvelgia į esamą informaciją, kurią galima gauti iš kitų regioninių ir tarptautinių priemonių ir organų, veikiančių srityse, kuriose taikoma ši Konvencija.
- 7 Sudarydama klausimyną kiekvienam vertinimo etapui, GREVIO deramai atsižvelgia į esamus Šalyse renkamus duomenis ir vykdomus mokslinius tyrimus, kaip nurodyta šios Konvencijos 11 straipsnyje.
- 8 GREVIO gali gauti informaciją apie šios Konvencijos įgyvendinimą iš Europos Tarybos žmogaus teisių komisaro, Parlamentinės Asamblėjos ir atitinkamų Europos Tarybos specializuotų organų, taip pat pagal kitus tarptautinius dokumentus įsteigtų specializuotų organų. GREVIO supažindinama su šioms organams pateiktais skundais ir jų nagrinėjimo rezultatais.

- 9 Bendradarbiaudama su nacionalinėmis valdžios institucijomis ir padedama nepriklausomų nacionalinių ekspertų GREVIO gali papildomai rengti vizitus į atskiras šalis, jei gauta informacija yra nepakankama arba 14 dalyje numatytais atvejais. Šių vizitų metu GREVIO gali talkinti konkrečių sričių specialistai.
- 10 GREVIO parengia ataskaitos projektą, kuriame pateikia savo atliktą nuostatų įgyvendinimo analizę, kuria grindžiamas vertinimas, taip pat savo pasiūlymus, kaip atitinkama Šalis galėtų spręsti nustatytas problemas. Ataskaitos projektas pateikiamas vertinamai Šaliai, kad ji pateiktų savo pastabas. GREVIO atsižvelgia į Šalies pastabas priimdama ataskaitą.
- 11 Remdamasi visa gauta informacija ir Šalių pateiktomis pastabomis, GREVIO priima ataskaitą ir išvadas dėl priemonių, kurių atitinkama Šalis ėmėsi, kad įgyvendintų šios Konvencijos nuostatas. Ši ataskaita ir išvados nusiunčiamos atitinkamai Šaliai ir Šalių komitetui. GREVIO priėmus ataskaitą ir išvadas, jie kartu su galimomis atitinkamos Šalies pastabomis skelbiami viešai.
- 12 Nedarant poveikio 1–8 dalyse nustatyta procedūrai, Šalių komitetas, remdamasis GREVIO ataskaita ir išvadomis, gali priimti tai Šaliai skirtas rekomendacijas a) dėl priemonių, kurių reikia imtis, kad būtų įgyvendintos GREVIO išvados, prireikus nustatant terminą, kada turi būti pateikta informacija apie jų įgyvendinimą, ir b) siekiant skatinti bendradarbiavimą su ta Šalimi, kad ši Konvencija būtų tinkamai įgyvendinama.
- 13 Jei GREVIO gauna patikimos informacijos, iš kurios galima spręsti, kad susidarė padėtis, kai problemas reikia spręsti nedelsiant, kad būtų galima užkirsti kelią rimtiems Konvencijos pažeidimams arba apriboti jų mastą ar skaičių, ji gali prašyti skubiai pateikti specialią ataskaitą dėl priemonių, kurių imtasi siekiant užkirsti kelią sunkiems, masiniams ar nuolatiniais smurto prieš moteris reiškiniais.

- 14 Atsižvelgdama į atitinkamos Šalies pateiktą informaciją, taip pat ir į visą kitą patikimą savo gautą informaciją, GREVIO gali paskirti vieną ar daugiau savo narių, kad jis atliktų tyrimą ir skubiai pateiktų ataskaitą GREVIO. Pagrįstais atvejais ir gavus Šalies sutikimą, tyrimas gali apimti ir vizitą į jos teritoriją.
- 15 Išanalizavusi 14 dalyje nurodyto tyrimo rezultatus, GREVIO perduoda šiuos rezultatus atitinkamai Šaliai ir, tinkamais atvejais, Šalių komitetui bei Europos Tarybos Ministrų Komitetui, kartu pateikdama pastabas ir rekomendacijas.

69 straipsnis. Bendros rekomendacijos

Tinkamais atvejais GREVIO gali priimti bendras šios Konvencijos įgyvendinimo rekomendacijas.

70 straipsnis. Parlamentų dalyvavimas stebėsenoje

- 1 Nacionaliniai parlamentai kviečiami dalyvauti priemonių, kurių imamasi siekiant įgyvendinti šią Konvenciją, stebėsenos procese.
- 2 Šalys pateikia GREVIO ataskaitas savo nacionaliniams parlamentams.
- 3 Europos Tarybos Parlamentinė Asamblėja reguliariai kviečiama vertinti šios Konvencijos įgyvendinimą.

X skyrius. Santykis su kitais tarptautiniais dokumentais

71 straipsnis. Santykis su kitais tarptautiniais dokumentais

- 1 Ši Konvencija nedaro poveikio įpareigojimams, kylantiems iš kitų tarptautinių dokumentų, kurių Šalimis yra arba taps šios Konvencijos Šalys ir kuriuose esama nuostatų dėl šioje Konvencijoje reglamentuojamų klausimų.
- 2 Šios Konvencijos Šalys gali sudaryti dvišalius arba daugiašalius tarpusavio susitarimus dėl šioje Konvencijoje reglamentuojamų klausimų tam, kad būtų papildytos arba sustiprintos jos nuostatos arba sudarytos palankesnės sąlygos taikyti joje įtvirtintus principus.

XI skyrius. Konvencijos pakeitimai

72 straipsnis. Pakeitimai

- 1 Visi Šalių pateikiami pasiūlymai dėl šios Konvencijos pakeitimų perduodami Europos Tarybos generaliniam sekretoriui, kuris juos perduoda Europos Tarybos valstybėms narėms, visoms pasirašiusioms šalims, visoms Šalims, Europos Sąjungai, visoms valstybėms, pakviestoms pasirašyti šią Konvenciją pagal 75 straipsnio nuostatas, ir visoms valstybėms, pakviestoms prisijungti prie šios Konvencijos pagal 76 straipsnio nuostatas.
- 2 Europos Tarybos Ministrų Komitetas apsversto siūlomą pakeitimą ir, pasikonsultavęs su šios Konvencijos Šalimis, kurios nėra Europos Tarybos narės, gali priimti tą pakeitimą Europos Tarybos statuto 20 straipsnio d punkte numatyta dauguma.
- 3 Visų Ministrų Komiteto pagal 2 dalį priimtų pakeitimų tekstas perduodamas Šalims priimti.

- 4 Visi pagal 2 dalį priimti pakeitimai įsigalioja pirmą mėnesio dieną pasibaigus vieno mėnesio laikotarpiui po tos dienos, kurią visos Šalys pranešė generaliniam sekretoriui apie jų priėmimą.

XII skyrius. Baigiamosios nuostatos

73 straipsnis. Šios Konvencijos poveikis

Šios Konvencijos nuostatos nedaro poveikio vidaus teisės nuostatomis ir privalomiems tarptautiniams dokumentams, kurie jau yra įsigalioję arba kurie gali įsigalioti ir pagal kuriuos asmenims yra arba būtų suteikiamos palankesnės teisės siekiant užkirsti kelią smurtui prieš moteris ir smurtui šeimoje bei su juo kovoti.

74 straipsnis. Ginčų sprendimas

- 1 Bet kokio ginčo, galinčio kilti dėl šios Konvencijos nuostatų taikymo ar aiškinimo, Šalys pirmiausia siekia jį spręsti derybų, taikinimo, arbitražo arba bet koku kitu taikaus sprendimo būdu, dėl kurio jos tarpusavyje susitarė.
- 2 Europos Tarybos Ministrų Komitetas gali nustatyti ginčų sprendimo procedūras, kuriomis Šalys, jeigu taip susitartų, galėtų naudotis spręsdamos ginčus.

75 straipsnis. Pasirašymas ir įsigaliojimas

- 1 Ši Konvencija pateikiama pasirašyti Europos Tarybos valstybėms narėms, Europos Tarybos narėmis nesančioms valstybėms, kurios dalyvavo rengiant šią Konvenciją, ir Europos Sąjungai.
- 2 Ši Konvencija turi būti ratifikuota, priimta arba patvirtinta. Ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentai deponuojami Europos Tarybos generaliniam sekretoriui.

- 3 Ši Konvencija įsigalioja pirmą mėnesio dieną pasibaigus trijų mėnesių laikotarpiui nuo tos dienos, kurią 10 pasirašiusių šalių, įskaitant mažiausiai aštuonias Europos Tarybos valstybes nares, pareiškė sutikimą įsipareigoti pagal šią Konvenciją vadovaujantis 2 dalies nuostatomis.
- 4 Bet kurios 1 dalyje nurodytos valstybės arba Europos Sąjungos, vėliau pareiškusių sutikimą įsipareigoti pagal šią Konvenciją, atžvilgiu ji įsigalioja pirmą mėnesio dieną pasibaigus trijų mėnesių laikotarpiui nuo tos dienos, kurią buvo deponuotas jos ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentas.

76 straipsnis. Prisijungimas prie Konvencijos

- 1 Įsigaliojus šiai Konvencijai, Europos Tarybos Ministrų Komitetas, pasikonsultavęs su šios Konvencijos Šalimis ir gavęs jų vieningą pritarimą, gali pakviesti bet kurią Europos Tarybos nare nesančią valstybę, kuri nedalyvavo rengiant šią Konvenciją, prisijungti prie šios Konvencijos priimant sprendimą Europos Tarybos statuto 20 straipsnio d punkte numatyta dauguma ir vieningai balsavus Šalių atstovams, turintiems teisę būti Ministrų Komitete.
- 2 Bet kurios prisijungiančios valstybės atžvilgiu Konvencija įsigalioja pirmą mėnesio dieną pasibaigus trijų mėnesių laikotarpiui nuo tos dienos, kurią Europos Tarybos generaliniam sekretoriui buvo deponuotas prisijungimo dokumentas.

77 straipsnis. Teritorinis taikymas

- 1 Bet kuri valstybė arba Europos Sąjunga Konvencijos pasirašymo metu arba deponuodama savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentą gali nurodyti teritoriją ar teritorijas, kuriai (-ioms) taikoma ši Konvencija.

- 2 Bet kuri Šalis gali bet kada vėliau, pateikdama deklaraciją Europos Tarybos generaliniam sekretoriui, išplėsti šios Konvencijos taikymą bet kuriai kitai deklaracijoje nurodytai teritorijai, už kurios tarptautinius santykius Šalis yra atsakinga arba kurios vardu Šalis yra įgaliota prisiimti įsipareigojimus. Tokios teritorijos atžvilgiu Konvencija įsigalioja pirmą mėnesio dieną pasibaigus trijų mėnesių laikotarpiui nuo tos dienos, kurią Europos Tarybos generalinis sekretorius gavo tokią deklaraciją.
- 3 Bet kokia deklaracija, pateikta remiantis pirmesnėmis dviem dalimis, bet kokios tokioje deklaracijoje nurodytos teritorijos atžvilgiu gali būti atšaukta apie tai pranešus Europos Tarybos generaliniam sekretoriui. Atšaukimas įsigalioja pirmą mėnesio dieną pasibaigus trijų mėnesių laikotarpiui nuo tos dienos, kurią Europos Tarybos generalinis sekretorius gavo tokį pranešimą.

78 straipsnis. Išlygos

- 1 Negali būti daroma jokių išlygų dėl jokios šios Konvencijos nuostatos, išskyrus 2 ir 3 dalyse numatytas išimtis.
- 2 Bet kuri valstybė arba Europos Sąjunga Konvencijos pasirašymo metu arba deponuodama savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentą, pateikdama deklaraciją Europos Tarybos generaliniam sekretoriui gali pareikšti, kad ji pasilieka teisę netaikyti toliau nurodytų nuostatų arba jas taikyti tik konkrečiais atvejais ar konkrečiomis sąlygomis; šios nuostatos išdėstytos:
 - 30 straipsnio 2 dalyje;
 - 44 straipsnio 1 dalies e punkte, 3 ir 4 dalyse;
 - 55 straipsnio 1 dalyje 35 straipsnio atžvilgiu, kiek tai susiję su nesunkiomis nusikalstamomis veikomis;

- 58 straipsnyje 37, 38 ir 39 straipsnių atžvilgiu;
 - 59 straipsnyje.
- 3 Bet kuri valstybė arba Europos Sąjunga Konvencijos pasirašymo metu arba deponuodama savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentą, pateikdama deklaraciją Europos Tarybos generaliniam sekretoriui gali pareikšti, kad ji pasilieka teisę už 33 ir 34 straipsniuose nurodytą elgesį vietoje baudžiamųjų sankcijų numatyti nebaudžiamąsias sankcijas.
 - 4 Bet kuri Šalis gali visiškai arba iš dalies atšaukti išlygą pateikdama deklaraciją Europos Tarybos generaliniam sekretoriui. Ši deklaracija įsigalioja nuo tos dienos, kurią Europos Tarybos generalinis sekretorius ją gavo.

79 straipsnis. Išlygų galiojimas ir peržiūra

- 1 78 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytos išlygos galioja penkerių metų laikotarpį nuo šios Konvencijos įsigaliojimo atitinkamos Šalies atžvilgiu dienos. Tačiau tokios išlygos gali būti atnaujintos tokios pat trukmės laikotarpiams.
- 2 Likus aštuoniolikai mėnesių iki išlygos galiojimo pabaigos, Europos Tarybos generalinis sekretorius praneša atitinkamai Šaliai apie jos galiojimo pabaigą. Likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki išlygos galiojimo pabaigos, Šalis praneša Generaliniam sekretoriui, ar ji savo išlygą palieka galioti, iš dalies pakeičia ar atšaukia. Jei atitinkama Šalis nepateikia pranešimo, Generalinis sekretorius informuoja tą Šalį, kad jos išlyga laikoma automatiškai pratęsta šešių mėnesių laikotarpiui. Jei atitinkama Šalis iki to laikotarpio pabaigos nepraneša apie savo ketinimą išlygą palikti galioti arba iš dalies pakeisti, išlyga nustoja galioti.

- 3 Jei Šalis pateikia išlygą pagal 78 straipsnio 2 ir 3 dalis, prieš jos atnaujinimą arba paprašius ji pateikia GREVIO tos išlygos tolesnį taikymą pagrindžiančių priežasčių paaiškinimą.

80 straipsnis. Denonsavimas

- 1 Bet kuri Šalis gali bet kuriuo metu denonsuoti šią Konvenciją, apie tai pranešusi Europos Tarybos generaliniam sekretoriui.
- 2 Denonsavimas įsigalioja pirmą mėnesio dieną pasibaigus trijų mėnesių laikotarpiui nuo tos dienos, kurią Europos Tarybos generalinis sekretorius gavo tokį pranešimą.

81 straipsnis. Pranešimas

Europos Tarybos generalinis sekretorius praneša Europos Tarybos valstybėms narėms, Europos Tarybos narėmis nesančioms valstybėms, kurios dalyvavo rengiant šią Konvenciją, kiekvienai pasirašiusią šaliai, kiekvienai Šaliai, Europos Sąjungai ir kiekvienai prie šios Konvencijos prisijungti pakviestai valstybei apie:

- a kiekvieną pasirašymo atvejį;
- b kiekvieno ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumento deponavimą;
- c kiekvieną šios Konvencijos įsigaliojimo pagal 75 ir 76 straipsnius datą;
- d kiekvieną pagal 72 straipsnį priimtą pakeitimą ir tokio pakeitimo įsigaliojimo datą;
- e kiekvieną išlygą ir išlygos atšaukimą, padarytus pagal 78 straipsnį;

- f kiekvieną pagal 80 straipsnio nuostatas atliktą denonsavimą;
- g kiekvieną kitą aktą, pranešimą ar bet kokią kitą informaciją, susijusius su šia Konvencija.

Tai patvirtindami toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Konvenciją.

Priimta 2011 m. gegužės 11 d. Stambule vienu egzemplioriumi anglų ir prancūzų kalbomis; abu tekstai yra autentiški; šis egzempliorius deponuojamas Europos Tarybos archyvuose. Europos Tarybos generalinis sekretorius pateikia patvirtintas teksto kopijas kiekvienai Europos Tarybos valstybei narei, Europos Tarybos narėmis nesančioms valstybėms, kurios dalyvavo rengiant šią Konvenciją, Europos Sąjungai ir kiekvienai prie šios Konvencijos pakviestai prisijungti valstybei.

Priedėlis. Privilegijos ir imunitetai (66 straipsnis)

- 1 Šis priedėlis taikomas šios Konvencijos 66 straipsnyje nurodytiems GREVIO nariams, taip pat kitiems vizitų į atskiras šalis delegacijų nariams. Šiame priedėlyje terminas „kiti vizitų į atskiras šalis delegacijų nariai“ apima nepriklausomus nacionalinius ekspertus ir specialistus, nurodytus šios Konvencijos 68 straipsnio 9 dalyje, Europos Tarybos darbuotojus ir Europos Tarybos įdarbintus vertėjus žodžiu, lydinčius GREVIO jos vizitų į atskiras šalis metu.
- 2 Vykdydami funkcijas, susijusias su pasiruošimu vizitams į atskiras šalis ir jų vykdymu, taip pat tolesnės veiklos bei kelionių, susijusių su šiomis funkcijomis, metu GREVIO nariai ir kiti vizitų į atskiras šalis delegacijų nariai naudojami šiomis privilegijomis ir imunitetais:
 - a imunitetu nuo arešto arba sulaikymo ir asmeninio bagažo paėmimo ir imunitetu nuo bet kokio teisinio proceso dėl oficialiai einant savo pareigas pasakytų ar parašytų žodžių bei visų atliktų veiksmų;

- b atleidimu nuo bet kokių jų judėjimo laisvės apribojimų išvykstant iš savo gyvenamosios vietos valstybės ir į ją sugrįžtant ir atvykstant į šalį, kurioje vykdo savo funkcijas ir iš jos išvykstant; taip pat atleidimu nuo užsieniečių registravimo procedūros šalyje, kurioje lankosi arba pro kurią vyksta vykdydami savo funkcijas.
- 3 Kelionių, į kurias GREVIO nariai ir kiti vizitų į atskiras šalis delegacijų nariai vyksta vykdydami savo funkcijas, metu muitinio tikrinimo ir valiutos apribojimo atžvilgiu jiems taikomos tokios pačios sąlygos, kurios taikomos užsienio vyriausybių atstovams, laikinai vykdantiems oficialias pareigas.
- 4 Su Konvencijos įgyvendinimo vertinimu susiję dokumentai, kuriuos su savimi turi GREVIO nariai ir kiti vizitų į atskiras šalis delegacijų nariai, yra neliečiami tiek, kiek jie yra susiję su GREVIO veikla. Oficiali GREVIO korespondencija arba oficialūs GREVIO narių ir kitų vizitų į atskiras šalis delegacijų narių pranešimai negali būti sustabdomi ar cenzūruojami.
- 5 Siekiant užtikrinti visišką GREVIO narių ir kitų vizitų į atskiras šalis delegacijų narių žodžio laisvę ir visišką nepriklausomumą vykdant pareigas, imunitetas nuo teisinio proceso dėl jų einant savo pareigas pasakytų ar parašytų žodžių bei visų atliktų veiksmų, užtikrinamas ir toliau, nepaisant to, kad atitinkami asmenys jau nebevykdo tokių pareigų.
- 6 Privilegijos ir imunitetai šio priedėlio 1 punkte nurodytiems asmenims suteikiami tam, kad būtų užtikrintas nepriklausomas jų funkcijų vykdymas vadovaujantis GREVIO interesais, o ne jų asmenine nauda. Šio priedėlio 1 punkte nurodytų asmenų imunitetą Europos Tarybos generalinis sekretorius atšaukia visais atvejais, kai, jo nuomone, toks imunitetas trukdytų vykdyti teisingumą ir kai jį galima atšaukti nepažeidžiant GREVIO interesų.